

"ישיבישע בלאט" "לאמדעט" ב"דף היומ" בשו"ת ומ"מ

דף עג:

1. וניכבשינהו דנינידו ונימא וכו', וקשה איך יעשה כך, הלא אין מבטלין איסור לכתחילה?
2. אי נקריב לא מרצי, וקשה אחר שמה"ת בטילה ברוב איך יש כוח ביד חכמים לעקור דבר מה"ת לחייבו בקום עשה להביא קרבן אחר?

התשובות

1. כן הביא השואל ומשיב שו"ת מהדו"ק ח"א רנד' בשם האחרונים, ותי' על פי הרא"ש ש חולין ה' ה' דבאמת שתי הבהמות האחרונות לא יותרו ותלינן ששם נמצא האיסור, והבית יצחק יו"ד ח"ב קב' ב' תי' שבעשיית מצוה אין חסרון של מבטל איסור לכתחילה, וכעין זה כתב בערוה"ש יו"ד קי' נד-נה.
2. כן הקשה בשיטמ"ק בשם רבינו שמואל, ותי' שם בשם ר"י דיביא על תנאי, ובשם רבינו מנוח תירצו דאפקעינהו רבנן את הקרבן מיד בעליו ועשוהו כממון חבירו שאינו יכול להתכפר בו.

הערות, הארות, ומראי מקומות

שדרסה על פי עיגול, חבית, כוורת, עי' שיטמ"ק ביצה ג: למה נקט ג' אופנים.

ואינו יודע באיזו עיגול דרסה, ועי' רשב"א בביצה ג: ויבמות פב: למה אני לא אומר "שאני אומר" כמו בתרומות ז' ה'.

והתחתונות מעלות את העליונות, וביאר השפ"א דמערבן בידיים, ועי' ברע"ב שם בתרומה ד' ח'.

אם יש שם מאה פומין יעלו, ועי' רשב"א ביצה ד. איך יעלו הא אינם מעורבים, ושם ייסד דכל מה שבכלל הספק מצטרף לבטל, ועי' שערי יושר שער ג' פרק ו', שביאר דבריו.

תוד"ה ר"י אומר, עי' תירוץ ר"ת שם, עי' בחי' הגרי"ז בבאור דבריו לפי יסוד החילוק שבין דין רוב בתערובת יבש ביבש ללח בלח, ע"ע רמב"ן חולין קח: מה שתירץ, ובפלתי קט' א' תי' דהכא תרומת קציעות דרבנן ולכן בטיל.

ע"ב

בדין קבוע מה הגדרתו, עי' תוס' חולין צה. ד"ה ספיקו, ועי"ש שדנו לפי זה למה כאן נקרא קבוע הלא אינו ניכר במקומו, ועי' רשב"א ע"ז עד. דבאמת כאן זה לא חסרון

קבוע, ועי' פרי מגדים יו"ד קי' שפ"ד יד' שהאריך בדין קבוע.

תוד"ה וניכבשינהו דנו איך יותר דין קבוע אחר שהפרישה נעשית בפנינו, עי' תירוצם, ועי' שיטמ"ק בשם הר"ש מקוצי, וכן הוא בר"ן חולין צה. שזוהי קולא בקבוע דרבנן, עי"ש ועי' שו"ת רעק"א ח"ב קח'.

אלא מעתה מגיסא אסירא, עי' קרן אורה בבאור קושיית הגמרא, ועי' במסורת הש"ס שגרס אטו מגיסא אסורא, עי' טהרת הקודש הנ"מ ביניהם.

שמא יבואו עשרה כהנים בב"א ויקחו, עי' רש"י שאז לא חל היתר הרוב על אף בהמה, ועי' בינת אדם שעה"ק דין לב' מה שכתב לדון ולדקדק לפי זה.

תוד"ה הכא, דנו למה ב-ט' חנויות לא גזרינן שמא יקח מן הקבוע, ע"ע בראשונים חולין צה. שדנו בדבר, וע"ע תוס' לעיל ע: ד"ה אפילו בשם ר"ת, כשב"א ורא"ה בתורת הבית ב"ד ש"ב, ובש"ך קי' יד'.

כמ"ד בעלי חיים אינם נדחין, וכן פסק הרמב"ם פסוהמ"ק ו' א' שאם הקריב הורצה, ולא כתב דווקא לאחר שפירשו, עי' לחם משנה, ועי' מרומי שדה טהרת הקודש שלכאורה כאן שבדיעבד א"צ פירשו, ובגדר דין דיחוי מתי אמרינן, עי' אור שמח מעה"ק טז' ב'.

הרי שחוטין דלכו"ע נידחין, ועי' רעק"א טהרת הקודש ועולת שלמה למה במשנה קינין כן הכשיר בדיעבד למ"ד בע"ח אין נדחין.

"החיזוק היומי"

כל קבוע כמחצה על מחצה דמי, והנה ידוע השאלה שלכאורה יש לנו לילך אחר אומות העולם שהם הרוב, וידוע התירוצים על זה, או שרק במקום ספק אזלינן בתר רובא, אבל אמונתנו אצלנו אינה מסופקת כלל אלא בידיעה ברורה, ועוד יש מתרצים דהאומות אינם רוב דלתאוה יבקש נפרד' וכל אחד מהם אינו הולך אחר אמונתו אלא אחר תאוותו וממילא קשר רשעים אינו מן המנין, ועוד ראיתי לתרץ דלכאורה כל השאילה היא רק בזמן שישראל בגלות דנידי, אבל בזמן שהם על אדמתם אין קושיא כיון דכל קבוע כמע"מ דמי, אכן לכן היתה ברכת ה' לאברהם כשאמר לו לך לך מ ארצך, ומיד אמר ואעשך לגוי גדול, היינו שאתה עצמך תהיה גוי גדול, דהיינו שכל יהודי שווה פי כמה וכמה מכמה גויים ולכן גם דין רוב ליכא הכא, רק באמת זה מינכר רק כשנידי שאז צריך את זה וכמו שכתב שם רש"י בחומש משל לצחוחית של פיילטון וכו', דכשמטלטה ריחא נודף, וה"ה הכא.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'

להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.

קו "ישיבישע בלאט" לשמיעת השאלות והתשובות מידי יום - 0795255901